

may assumptos de caràcter privat; volem aplegarnos á la bandera de Patria-Fides-Amor. Aixís ho sent nostre jove cor.

Som de la Patria y lluytarém per la Patria, sens descuydar la fé, perque sense aqueixa no hi hauria la primera. Si descuydabam aytal fonament, convertiriam la societat ab un altre Katipunan de cafres.

No cridarem may mori la llengua dels Gutierrez, però si que 'b totes nostres forças direm:

¡Visca la llengua catalana! ¡Visca Catalunya!

Avuy, deu tenir lloch á Gerona, la quinta Assamblea de l' Unió Catalanista. L' acte, segóns noticias, serà per demés important, passant de 250 los delegats suscrits al banquet.

Nostres llegidors estarán al corrent de quants acorts prenga l' Assamblea puig LA PAPALLONA hi estarà també representada per enviat especial.

LA REDACCIÓ.

“La Papallona”

FAULA

Dins lo jardí de la vida
volova de flor en flor
la papallona aixerida
xuclant lo nectar millor.

De sa ditxa jó, envejós,
vaig corre en aquell instant
detrás d' ella pressurós
Per anarla així atrapat.

Al bell punt que 'l bras alsava
per lograr lo meu content,
ella fugint me burlava

me burlava mon intent.

Tant com mes ella fugia
mon desitj creixía mes,
y atraparla may podia
per molt y molt que corres.

Mes un cop fent sa carrera
va pararse afatigada,
y va ferla presonera
la meva má despiedada.

Vaig satisfacer mon anhel;
mes al descloure la má,
vejí com cástich del cel
que en pols se va transformá.

Lo qui al petit empresona
puig fa de sa forsa gala,
ja may obliidi una estona,
que aixó, com la papallona,
la vida á cendra 'ns iguala.

LLUÍS MATAS Y CARRÉ.

La Setmana

Resurréxit, exclamava ahir lo poble creyent, ab l' ánima vessant de goig, en recordansa á la redempció de l' humanitat, portada á cap ab lo sacrifici del Diví Mestre, que ab tot y ésser lo fill de Deu volgué 'l sacrifici fins á la mes ignominiosa de las morts, per ensenyansa dels homens.

Demá donchs, llensant al oblit lo resurrexit d' ahir, veureu á l' humanitat tirant flors als peus de tot una colla de redemptors, incapassos del mes petit sacrifici, pero molt capassos de prometre una pluja de llangonisses y de manná per postres. La fé que la majoria sabrán sentir per un home que 'ls enganya y abusa de sa ignorancia, no la sabrán sentir ni la sabrán compondrer may per lo mateix Deu.

Aqueixa es la societat d' avuy; aqueixa es